

Varsel. Udbetalingen sker til den, der i Henhold til ovennævnte Regler er berettiget til Bonus, medmindre nogen anden inden Varselets Udløb for Statsanstaltens Bestyrelse har fremsat Krav paa Udbetaling til sig. — De nærmere Regler om Udbetaling af Bonus fastsættes af Finansministeren efter Indstilling fra Statsanstaltens Bestyrelse.

Ovennævnte Bestemmelse er indsat, idet det, som det oplyses i Bemærkningerne, om disse Bestemmelser i fuldt saa høj Grad som for Statsanstaltens Tariffer og Forsikringsbetingelser gælder, at der maa være let Adgang til at ændre dem i Overensstemmelse med, hvad Udviklingen kræver. I øvrigt omfatter de dér omtalte Regler blandt andet Bestemmelse om, hvor stor en Del af Bonusfonden der skal komme til Udbetaling efter hver Statusopgørelse, og hvor stor en Del der maa holdes tilbage, dels til at bestride Udbetaling af Bonus for Forsikringer, der ophører at være bonusberettigede, dels til at skabe en Bonusreserve, der kan virke regulerende ved fremtidige Bonusudbetalinger. Endvidere gives detaljerede Regler for, hvilke Forsikringsarter der skal være bonusberettigede, og efter hvilke Forholdstal (Forsikringstal) de skal deltage i Bonusudbetalingen.

Endelig gives Regler i det væsentlige svarende til tidligere Bestemmelser (Lov af 26. Marts 1898 § 20) om, at der for hver Bonusperiode af Kongen beskikkes en Kommission, der skal afgøre Stridsspørgsmaal om Bonus. Udgifterne til Kommissionen afholdes af Statsanstalten. Lovforslaget, hvis Ikrafttræden var sat til 1. Januar 1926, vedtoges i uforandret Skikkelse af Landstinget, medens det af Folketinget nedsatte Udvalg, hvortil det blev henvist, ikke afgav Betænkning.

I den af Landstingsudvalget afgivne Betænkning udtales, at Udvalget med Hensyn til Bestemmelserne for Tegning af almindelig Livsforsikring havde ønsket nærmere Underretning om, naar den for Tiden nedsatte nordiske Kommission angaaende Forsikringsaftaler kunde ventes at afgive Betænkning, og Finansministeriet havde da oplyst, at Betænkning kunde ventes i April d. A. Udvalget havde derefter overvejet den Mulighed, at Spørgsmaalet eventuelt udskødes til Afgørelse i Overensstemmelse med Bestemmelser, der maatte fremkomme i Kommissionsbetænkningen. Statsanstalten havde imidlertid heroverfor udtalt, at saa længe ikke lovfæstede Fællesbestemmelser var indført, ønskede den meget at fastholde de hidtil gældende Bestemmelser med Hensyn til Policer og Indtegningsbeviser, ligesom der ikke ved de trufne Bestemmelser vilde